

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Bonis Operibus Docto. Martini Lutheri Liber

Luther, Martin

Vuittemberge, 1521

VD16 L 7151

Vndecimo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33333

Op. Confes-
sionum in cala-
mitatibus.

Consimiliter quicumque in suis calamitatibus & aduersitatibus, huc illuc, vltro citro cursitantes, vbiq; consilium, opem & solatium querant, omisso deo, apud quem ea querenda esse ipsi maxime præcepimus est. Quos Prophecia Elaias .9. sic increpat. Populus meus stultus, & non est reuersus ad percutientem se, hoc est, deo minus percussit eos, & immisit eis passiones & omni fugas calamitates & aduersitates, vt ad ipsum concurrerent, eiq; confideret. At ipsi ab eo currunt ad homines, nunc in Aegyptum, nunc in Assiriam, Aliquando etiã ad satanam, Caco demonem, De qua Idololatria multa, vt in eodem propheta, ita in libro Regum scripta leguntur. Ita hodieq; faciunt omnes sancti Hypocritæ, vt quodcumq; aduersitate aliqua præmuntur, non ad deum currant, sed ab & præ eo fugiant, hoc tantum cogitantes, quod vel per seiplos, vel humana ope suis malis liberentur, interim tamen sese non modo bonos homines iudicantes, sed etiã iudicari permittentes.

VNDECIMO.

Iustus ex fi-
de viuit.

Hæc est diui Pauli in multis locis sententia, in quibus tantum fidei attribuit, vt dixerit. Iustus ex fide sua viuit. Nam fides id ipsum est, propter quod homo apud deum iustus habeatur. Si ergo iusticia est in fide, clarum est eandem solam omnia dei præcepta implere, & omnia sua opera iustificare. Quando alioquin nemo iustus est nisi omnia dei præcepta impleat. Rursum, neminem quocumq; opera sine fide iustificant. A deo igitur pleno ore S. Apostolus opera rejicit, & fidem commendat & extollit, vt nonnulli verbis eius offensi, dixerint, Ergo nihil bonorum facimus operum. Sed hos tamen tanquam errabundos, & parum prudentes reprehendit. Ita hodieq; fit. Nobis enim rejicientibus magna & splendida opera, absque omni fide facta nostro seculo, aiunt dumtaxat credendum & nihil boni faciendum esse. Nam opera primi præcepti appellantur his temporibus, cantare, legere, organum pulsare, rem diuinam facere, siue celebrare, manus, vestes, & reliquas horas canonicas orare, templa, altaria, monasteria fundare & ornare, campanas, ornamenta, vestes, & thesauros accumulare, Romam & ad sanctos currere. Deinde sic vestiti, genita stantes, rosaria & psalteria orantes, & hæc omnia non ante idolum sed ante sanctam crucem dei, vel imagines sanctorum eius facientes, hoc ipsum dicimus deum colere, adorare, & argumento primi præcepti nullos alios habere deos. Quæ tamen & usurarij, & adulteri, & omnigeni peccatores, & faciunt,

Ceremoniæ.

& facere possunt quotidie. Vbi ergo hæc hæc sunt fide, ut
dum is omnia deo placere, tum sunt laudabilia, non sua ipsorum
virare, sed propter fidem ipsam, cui omnia opera, ut dictum est,
æqualia sunt. Nobis vero vel dubitantibus, vel non existiman-
tibus deum nobis clementem & propitium esse, & nos deo plae-
ere, vel nobis presumptibus, nos per & post opera deo plae-
ere, tum nihil sunt nisi meræ fraudes, imposturæ, & deceptio-
nes, exterius deum colere, & interius seipsum pro idolo ponere.
Hæc igitur causa est, quare tam frequenter contra talia opera, pæ-
pas, ostentationes, multitudines, locutus, & reiecerim. Quod in
professo & aperto sit, eadem non solum in dubitatione, & sine
tali fide facta esse, verum etiam inter mille homines vix vnum
esse, qui non suam fiduciam in ea colloce, sibi persuadens ita dei
gratiam & fauorem se assecuturum, & eius sese gratiam præuen-
turum, & ex eo munditias facturum. Id quod deus ferre non po-
test, ut qui gratiam suam gratis pollicitus, velit ut a gratia eius in-
cipiamus per fiduciam, & in eadem omnia opera quibuscumque
sunt nominibus, perficiamus.

D VODECIMO.

¶ Ex his tu ipse consideres, quam longe distent inter sese, pri-
mum præceptum externis operibus, & interna fiducia implere
& perficere. Nam hoc reddit vere viuos dei filios, illud dum-
taxat deteriori Idololatriam, & longe nocentissimos Hypo-
critis omnium quæ in terris sunt, innumeros mortalium suo in-
genti splendore in suam rationem ducentes, permittentes tamen
ipsum sine fide manere, & ita miserabiliter eos decipiant, herentes
in externo strepitu & apparatu. De quibus Christus dixit Math.
14. Tunc si quis vobis dixerit, Ecce hic Christus, aut illic, nolite
credere. Item Iohannis .4. Mulier crede mihi, quia veniet hora
quando neque in monte hoc, neque in Hierosolymis adorabitis pa-
trem. Sed venit hora, & nunc est, quando veri adoratores ado-
rabunt patrem in spiritu & veritate. Nam & pater tales querit, qui
adorent eum. Hæc & eiusmodi sententiæ sicut me mouerunt, ita
& omnes mouere debent, ad rejiciendam magnam pompam cum
bullis, sigillis, vexillis, indulgentiis, quibus miserum vulgus ad-
ducitur ad construenda templa, ad dandum, ad fundandum, ad
orandum, & tamen interim fides suppressitur, & silentio inuolui-
tur, imò prorsus opprimitur. Nam, quando fides inter opera nul-
lum habet discrimen, non potest iuxta eam constare vllum opus
præ alio, adeo instaurum & elatum. Siquidem fides sola vultu dei

Impletio
primi præ-
cepti.

Fides non
externis sus-
cus.

Impie doce-
tur bona ope-
ra sine fi-
de.